

පලාස ජාතකය

තවද වන්දනෙයාතිවන්දනෙයාවූ තිලෝගුරු බුදුරජාහනන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි එක් ස්ත්‍රීයක් නිසා උකටලි වූ සික්ෂා කෙණෙකුන් වහන්සේ අරහයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

එ් කෙසේද යන්

එක් හික්ෂාකෙණෙකුන් වහන්සේ ස්ත්‍රීයක් නිසා උකටලිව වාසය කරණ නියාව සර්වයුයන් වහන්සේ දැන වදාරා සැබැඳු මහණ තා ස්ත්‍රීයක් නිසා උකටලිව වාසය කරන්නේ දැයි විවාරා වදාල කළේය සැබැඳු ස්වාමිනියි කියන්නා එම්බල මහණ ස්ත්‍රීයක් නිසා උකටලිවීම නම් කැලගත් ඇතුලේ නුගස් ඇතිව කැලැගස් නැසුවා මෙනැයි වදාරා එ් කෙසේදැයි ආරාධිත වූ සර්වයුයන් වහන්සේ ඉක්තවත් දක්වා වදාල සේක.

එ් කෙසේද යන්

යටගිය දච්ච බරණැස් නුවර බහුමදත්ත නම් රජ්පුරුකෙණෙකුන් රාජ්පය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයේ භංස වූ ඉඩ විතුකට පර්වතයෙහි වාසය කොට ගෝවර භුමියට යන එන කළ කැලගස සැතලී ඉදිනාහ. කැලැගස සැතලී ඉදිමෙන් එ් ගස වාසය කරන්නාවූ දේවතාවා හංසයානන් හා බලවත් හිත මිතුව වාසය කරන්නාහ. එසමයෙහි එක් පක්ෂීයක් නුග එලයක් අනුහව කොට අවශ්‍ය වර්වස් කරන්නේ කැලැගසේ ඇතුලේ බිලයෙක වර්වස් කෙලෙස්. එ් වර්වස් කරන්නේ කැලැගසේ ඇතුලේ බිලයෙක වර්වස් කෙලෙස්. එ් වර්වසයෙහි තිබූ නුග එලයෙන් සතරගුලක් පමණක් නුග ගසක් ඇතිවිය. හංස රජ්පුරුවේ කැලැගස උන්නාවූ දේවතාවාට කියන්නාහු මේ සතරගුලක් පමණ නුග ගස නිසා මතුමේ කැලැ ගස නස්නේය. දැන් මේ නුග ගස උදුරාවියවද හංස රජ්පුරුවේ කිහි. දේවතාවා කියන්නේ මාගේ ඇකෘතිව උන් දරු කෙණෙකුන් හා සමානය. එසේහෙයින් මම නම් පියාන කෙණෙකුන් හා සමානය මේ නුග පැලය නම් දරුකෙණෙකුන් හා සමානය එසේ හෙයින් මේ නුග ගස නුදුරුම් දේවතාවා කිය. හංස රජ්පුරුවේ එසේවීනම් තොප හා මා හා මිතුකමුන් තැනු. මා වෙත එන්නේන් නැතැයි කිය එතැන්පටන් කැලැගසට හංස රජ්පුරුවේ නොඡන්නාහ. එ් සිටි කාලාන්තරයකින් නුග ගස මහත්ව කැලැගස නැසී ගියේය. දේවතාවා මාගේ මිතු හංසරාජ්පුරුවන් කි අවවාද නොකාට මා ඉන්නා වාසස්ථානය නුවුයේය යයි එතනින් අනතර්ධාන විය. එවිට සර්වයුයන් වහන්සේ එම්බා මහණෙනි යම් සත්වකෙණෙක් පක්ෂීව කාමයෙහි ලෝහිව අනුත් කිවා නොකළේ නම් දේවතාවාට හංසරජ්පුරුවන් කි අවවාද නො ගිවිස්සේය මෙනැයි වදාරා මේ පලාස ජාතකය වදාලසේක. මේ බණ අවසානයෙහි පන්සියයක් හික්ෂාන් වහන්සේ සියලි කෙලෙපුන් නසා රහත්වූසේක. එසමයෙහි හංසව උපන්නෙනම් බුදුවූ මම්ම යයි වදාල සේකි.